

A la Viqui, la meva companya de pàgina

Dm, 24/02/2015 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

Els lectors de Catalunya Cristiana saben bé que tu, Viqui Molins, teresiana, has estat investida doctora honoris causa per la Universitat Ramon Llull el 6 de febrer passat. Vaig assistir a l'acte amb gran satisfacció per part meva. No me'l volia perdre. Tres discursos magnífics el van jalonar. L'elogi de mèrits a càrrec d'Òscar Mateos va ser esplèndid, ben documentat i molt càlid. La cloenda, a càrrec de Josep Maria Garrell, rector magnífic, va ser breu, però essencial. Va tenir la mida justa i el contingut precís. Enmig de tots dos, la teva paraula, Viqui, va captivar l'auditori. Te'n vas sortir amb llibertat enfront de la cotilla del protocol sense trencar-lo. A mesura que parlaves, passaven per la moviola del meu record moments importants viscuts amb tu. Tu, quan dirigies l'editorial STJ, vas incloure al catàleg d'edicions tres llibres meus de caràcter vivencial. Amb tu i amb un grup compromès de religiosos i religioses, impulsem el projecte social de l'associació Cintra. Després de la mort del germà Adrià, amb qui compartia aquesta pàgina, tu vas passar a ocupar aquest espai i a publicar els teus articles arrencats de la teva experiència quotidiana en el món de la marginació. La proximitat de les dues columnes crea complicitat, malgrat que els arguments siguin diferents. Sempre he vist en tu una persona acollidora, intuïtiva, amistosa, empàtica, decidida i vital. Sense ornaments prescindibles. Amb fe en Déu i amb un sentit comunitari profund.

La Facultat d'Educació Social i Treball Social de la URC l'ha encertada amb la proposta del teu nom per a aquesta distinció. Felicitats, Viqui, per acceptar-la! Sé que no vius aquesta situació de manera autoreferencial per complaure el teu ego, sinó com una oportunitat per posar l'accent, una altra vegada, en les persones que pateixen. Puc observar les tres característiques que subratlla Pagola en l'acció profètica de Jesús, d'alguna manera, en la teva vida: presència alternativa als poders d'aquest món, indignació enfront de l'abús i l'atropellament sobre els més febles, i l'esperança d'un món més humà i més digne.

Tant de bo que els estudiants i els professors d'aquesta facultat captin el teu missatge. La solució ideològica té el seu atractiu, però gairebé sempre intenta resoldre un sofriment afegint-ne un altre de proporcions no menors. Vas ser exquisida a l'hora de distingir la tasca professional de la teva tasca complementària. També és bo que els professionals recordin les paraules de León Felipe: «No sabent els oficis els farem amb respecte. Per enterrar els morts com cal serveix qualsevol a excepció d'un enterramorts...» Tu vas més enllà. Els teus tres puntals: el sentit de la compassió, l'enamorament de Jesús i l'amistat amb santa Teresa permeten comprendre't. Ningú no et coneixerà a fons si ignora les motivacions que t'impulsen a viure la vida. N'hi ha que et volen exalçar enfrontant-te a l'Església a la qual pertanys. Cras error. La teva autocrítica no està desvinculada de l'amor i del sentit de pertinença.

Gràcies, Viqui, per ser com ets.